

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 13.7.2011
KOM(2011) 416 slutlig

2011/0194 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter

{SEK(2011) 883 slutlig}
{SEK(2011) 884 slutlig}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

Det har funnits en gemensam marknadsordning för fiskeri- och vattenbruksprodukter sedan 1970. Den är en av grundpelarna i den gemensamma fiskeripolitiken. Dess nuvarande rättsliga grund är förordning 104/2000 som antogs 1999. Reformen av den gemensamma fiskeripolitiken är ett utmärkt tillfälle att se över marknadspolitiken och eventuellt ändra de mål och instrument som gäller för den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter.

Konstaterade problem och mål med reformen

Kommissionen har sedan 2008 genomfört omfattande utvärderingar och samråd för att bedöma hur det nuvarande regelverket fungerar, gå igenom och analysera marknadens utveckling och trenderna i EU under det senaste årtiondet och höra de berörda parternas åsikter.

Analysen har visat att det finns fem stora problemområden, som kan sammanfattas på följande sätt:

EU:s gemensamma marknadsordning har inte i tillräcklig utsträckning bidragit till hållbar produktion: Även om fisket i EU i många fall inte har utövats på ett hållbart sätt har det fram till helt nyligen endast funnits mycket få marknadsincitament för hållbara metoder, och det har inte heller funnits några sanktioner för att hindra potentiella eller faktiska ohållbara metoder. Den nuvarande politiken har inte i tillräcklig utsträckning skickat de rätta politiska signalerna.

EU-produktionens ställning på marknaden har försämrats: EU-producenterna står inför problem som begränsade eller försämrade produktionsmöjligheter (fiske och vattenbruk). Produktionssidan är dessutom splittrad på grund av antalet arter, landnings- och försäljningsställen, medan efterfrågesidan är väldigt koncentrerad. EU-produktionen är inte heller konkurrenskraftig på den alltmer globaliserade marknaden.

Vi har inte kunnat förutspå eller hantera konjunkturväxlingar: Fisket kännetecknas i högre grad än andra livsmedelsproduktionssektorer av osäkerhet vad gäller produktionsvillkor och tillgång. EU-försörjningen saknar dessutom den förutsebarhet vad gäller volymer och kvalitet som krävs på efterfrågesidan. EU-producenterna tar i stor utsträckning inte heller hänsyn till efterfrågan på marknaden i sin produktionsplanering. Detta medför väldigt stora och snabba prisförändringar i första försäljningsledet.

Marknadspotentialen är i stor utsträckning outnyttjad: Ökande konsumtion i hela EU erbjuder faktiska ekonomiska möjligheter för EU:s producenter. Informations- och transaktionskostnaderna i saluföringskedjan är emellertid höga. Från konsumenternas sida sett innebär begränsad information att de inte kan göra välinformerade och ansvarsfulla val.

Genomförandet av den gemensamma marknadsordningen försvåras av ett tungt, alltför invecklat regelverk.

Förslaget till en reform av den gemensamma marknadsordningen har därför följande målsättningar:

Förbättra sådana marknadsincitament som främjar hållbara produktionsmetoder: Det är EU-producenter (fiske och vattenbruk) i producentorganisationer som sysslar direkt med produktion, den dagliga resursförvaltningen och marknadsfrågor. Deras roll, ansvarsområde och mandat bör ses över i linje med målen för reformen av den gemensamma fiskeripolitiken så att produktionen inriktas på hållbarhet. Man bör också inrikta sig på näringsidkare längre upp i distributionskedjan så att de i högre grad engagerar sig och tar större ansvar för att köpa från hållbara källor.

Förbättra marknadsställningen för EU-produktionen: Ta itu med bristerna på marknaden, höga informations- och transaktionskostnader och organisationsfrågor för att därigenom sätta fokus på produktionsverksamheten (samla utbudet och bättre avsättning i första ledet), förbättra EU-produkternas konkurrenskraft (kvalitet, innovation och mervärde), förstärka producenternas förhandlingsposition och skapa lika villkor för alla produkter som saluförs i unionen.

Förstärkningen av sambandet mellan EU:s produktion och eventuella strukturella ändringar på EU:s marknad och kortsiktiga fluktuationer bör bättre avspeglas i producenternas strategier. Detta kommer att bidra till att öka kunskapen om marknaden och möjligheterna att göra analyser på efterfrågesidan, och skapa konkurrens. Ökad transparens i saluföringskedjan skulle kunna skapa en bättre balans mellan tillgång och efterfrågan och stärka det politiska beslutsfattandet. De kraftiga prissvängningarna i första försäljningsledet kan begränsas genom att förbättra avsättningsvillkoren för producentorganisationernas produkter och säkerställa att produktionen planeras och anpassas till efterfrågan vad gäller kvalitet, kvantitet och presentationsform.

Förbättra EU-produkternas marknadspotential: Den inre marknaden för fiskeri- och vattenbruksprodukter fungerar inte optimalt, vilket i synnerhet beror på bristande information. De komparativa fördelar som EU-produktionen har (färslekhet, lokalt ursprung och tillgång osv.) skulle kunna utnyttjas bättre med ökad differentiering och bättre marknadsföring. EU-konsumenterna har dessutom rätt att få mer exakt och tillförlitlig information för att öka förtroendet för fiskeri- och vattenbruksprodukter.

Stödja god förvaltning, minska de administrativa bördorna och förenkla regelverket: De gällande bestämmelserna och instrumenten bör ses över, förenklas och förtydligas. Den gemensamma marknadsordningen bör ges stöd via en ny finansiell fond som ska genomföras inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken.

Samverkan med reformen av den gemensamma fiskeripolitiken

Huvudsyftet med reformen av den gemensamma fiskeripolitiken är att främja hållbar förvaltning av fiskeriresurserna genom en ekonomiskt livskraftig sektor, som i sin tur i ökad utsträckning får ansvaret för sin egen förvaltning. Slutsatserna av konsekvensanalysen av den gemensamma fiskeripolitiken visade att det med hänsyn till de nya målen och instrumenten i den gemensamma fiskeripolitiken var nödvändigt med en långtgående reform av den gemensamma marknadsordningen; marknadsinriktade instrument bör, direkt eller indirekt, bidra till att uppfylla den gemensamma fiskeripolitikens viktigaste mål.

För att lösa problemen med överfiske och icke hållbara metoder och frångå produktionsstrategier enbart baserade på volym, kommer den nya gemensamma marknadsordningen att stödja följande:

Ökat medinflytande för producentorganisationer och deras medförvaltning av nyttjanderätt samt produktions- och saluföringsverksamhet.

Marknadsåtgärder som stärker producenternas förhandlingsposition (inom fiske och vattenbruk), öka förutsebarheten, förebygga och hantera marknadskriser och främja insyn och effektivitet på marknaden.

Marknadsincitament och premier för hållbara metoder; partnerskap för hållbara produktions-, anskaffnings- och konsumtionsmönster; certifiering (miljömärkning), säljfrämjande och konsumentupplysning.

Kompletterande marknadsåtgärder mot att kasta fångst överbord.

Gällande EU-bestämmelser på området

Gällande regelverk finns i rådets förordning (EG) nr 104/2000 om den gemensamma organisationen av marknaden för fiskeri- och vattenbruksprodukter. Syftet med detta förslag är att ersätta den förordningen.

2. SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSANALYS

Det har sedan 2008 hållits samråd med intressenter på olika nivåer.

Ett internetbaserat samråd om marknaden och handelsrelaterade frågor ägde rum under perioden 9 april 2009–31 december 2009 i samband med grönboken om reformen av den gemensamma fiskeripolitiken (KOM(2009) 163 slutlig). Nästan alla de 400 inlägg som gjordes om grönboken rörde frågor relaterade till en reform av den gemensamma marknadsordningen. Dessa har sammanfattats i ett särskilt kapitel (3.4) i arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar med titeln *Sammanfattning av samrådet om reformen av den gemensamma fiskeripolitiken* (SEK(2010) 428 slutlig – april 2010).

Inom de rådgivande organ, som inrättats i enlighet med den gemensamma fiskeripolitiken, har det hållits temaseminarier och omfattande samråd inom sektorn (producenter, importörer, beredningsföretag, detaljhandlare) och icke-statliga aktörer (icke-statliga utvecklings- och miljöorganisationer, konsumentorganisationer). Utförliga dialoger med medlemsstaterna, bland annat genom bilaterala möten, har förts med nationella företrädare från sektorn, nationell och regional förvaltning och förvaltningskommittén. Europaparlamentet, i synnerhet fiskeriutskottet, har varit delaktigt i dessa samråd och evenemang.

Konsekvensanalys

Inom kommissionen inrättades en avdelningsövergripande styrgrupp som deltog i konsekvensanalysprocessen. Det gjordes en analys av de nuvarande politiska ramarna och utvecklingen på EU-marknaden för fiskeri- och vattenbruksprodukter och därefter fastställdes preliminära mål för en reformerad gemensam marknadsordning. För vart och ett av dessa mål har sedan olika alternativ för reformen övervägts:

Behålla den nuvarande gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter. Detta innebär att fokus huvudsakligen läggs på marknadsåtgärder som främjar prisstabilitet.

Ändra den nuvarande gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter genom att begränsa interventionsmekanismerna till ett enda lagringsstöd för fiskeriprodukter som är avsedda att användas som livsmedel och göra övriga instrument enklare, mer ändamålsenliga och flexibla (handelsnormer och konsumentupplysning).

Förbättra den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter genom att fastställa nya mål för producentorganisationer och branschorganisationer och ge dem ekonomiskt stöd för att utarbeta och genomföra hållbara produktions- och saluföringsplaner. Den obligatoriska konsumentinformationens innehåll och omfattning utvidgas. Frågan om kontroll av frivillig märkning och uppgifternas riktighet tas upp.

Upphäva den nuvarande marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter. Detta alternativ innebär att allt ekonomiskt stöd avskaffas (intervention och stöd till gemensamma åtgärder) liksom alla specifika rättsliga instrument för fiskeri- och vattenbruksprodukter.

Den nuvarande marknadsordningen ansågs vara dels ineffektiv, dels alltför komplicerad för att kunna uppfylla de nuvarande målen. I dag, tolv år efter det att den antogs, kan marknadsordningen inte tackla de utmaningar som EU-marknaden står inför. Status quo skulle innebära ännu större ineffektivitet och möjligen även oförenlighet med målen i den reformerade gemensamma fiskeripolitiken.

Att avhjälpa bristerna i den nuvarande gemensamma marknadsordningen genom anpassningar och förenklingar skulle innebära att den fungerade bättre. Dess betydelse för de huvudsakliga målen med reformen av den gemensamma fiskeripolitiken skulle dock förbli begränsad.

Att avskaffa EU:s gemensamma marknadsordning helt och hållet skulle, trots en ökning av den marknadsdrivna utvecklingen och incitamenten mot hållbarhet, inte vara en tillfredsställande lösning på de viktigaste problemen, nämligen den invecklade och fragmenterade försörjningssektorn inom EU och risken för vilseledande eller förvirrande konsumentinformation.

Kommissionen stöder därför en lösning där man förbättrar den gemensamma marknadsordningen så att den bistår fiskeri- och vattenbrukssektorn i övergången till hållbara produktionsmetoder. Mycket kan göras på områdena organisation och saluföring för att öka förutsebarheten vad gäller tillgång och för att minska transaktionskostnaderna. Med detta alternativ betonar man alla de viktigaste intressenternas roll när det gäller att främja hållbara metoder. Den gemensamma marknadsordningen bör bidra till att öka fiskeri- och vattenbruksprodukternas värde i ett sammanhang där det ekonomiska stödet till fiskeflottan begränsas (särskilt stöd till skrotning och tillfälligt upphörande med fiskeverksamhet) till förmån för smarta, miljövänliga, innovativa och marknadsinriktade lösningar för fiskeri- och vattenbrukssektorn.

3. RÄTTSLIGA ASPEKTER PÅ FÖRSLAGET

Rättslig grund

Artikel 43.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Subsidiaritetsprincipen

Förslaget avser ett område som omfattas av delad befogenhet och subsidiaritetsprincipen är därför tillämplig.

Proportionalitetsprincipen

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen av följande skäl:

Den gemensamma fiskeripolitiken är en gemensam politik och bör därför genomföras genom en förordning som antas av Europaparlamentet och rådet.

För att förverkliga det grundläggande målet att ha en fiskeri- och vattenbruksnäring som erbjuder långsiktiga hållbara ekonomiska, miljömässiga och sociala villkor och bidrar till att trygga livsmedelsförsörjningen är det nödvändigt och lämpligt att fastställa regler för bevarande och utnyttjande av marina biologiska resurser. Denna förordning går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det målet.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 42 och 43.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande²,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet , och

av följande skäl:

- (1) Den gemensamma fiskeripolitikens tillämpningsområde omfattar marknadsåtgärder för fiskeri- och vattenbruksprodukter inom unionen. Den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter, nedan kallad *den gemensamma marknadsordningen*, är en integrerad del av den gemensamma fiskeripolitiken och bör bidra till att förverkliga dess mål. Eftersom den gemensamma fiskeripolitiken håller på att ses över bör den gemensamma marknadsordningen anpassas i enlighet med detta.
- (2) Rådets förordning (EG) nr 104/2000 av den 17 december 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för fiskeri- och vattenbruksprodukter³ bör ändras för att ta hänsyn till de brister som konstaterats vid genomförandet av nu gällande bestämmelser, den senaste tidens utveckling på unionens marknad och på världsmarknaden och de förändringar som skett inom fisket och vattenbruket.
- (3) Den gemensamma marknadsordningens bestämmelser bör genomföras i överensstämmelse med unionens internationella åtaganden, särskilt med Världshandelsorganisationens bestämmelser.

¹ EUT C, , s. .

² EUT C, , s. .

³ EGT L 17, 21.1.2000, s. 22.

- (4) Den gemensamma marknadsordningen bör bidra till att förverkliga målen för den gemensamma fiskeripolitiken.
- (5) Eftersom dessa mål, på grund av att marknaden för fiskeri- och vattenbruksprodukter är av gemensam natur, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av behovet av ytterligare gemensamma åtgärder, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen som fastställs i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (6) Det är viktigt att förvaltningen av den gemensamma marknadsordningen bygger på principerna om god förvaltning i den gemensamma fiskeripolitiken.
- (7) Producentorganisationerna har en nyckelroll när det gäller att tillämpa den gemensamma fiskeripolitiken och den gemensamma marknadsordningen på rätt sätt. Det är därför nödvändigt att stärka deras målsättningar att säkerställa att deras medlemmar bedriver fiskeri- och vattenbruksverksamhet på ett hållbart sätt, förbättrar utsläppandet av produkter på marknaden och samlar in ekonomisk information om vattenbruket. Vid förverkligandet av dessa mål bör producentorganisationerna ta hänsyn till de olika villkor för fiskeri- och vattenbrukssektorerna som råder inom unionen, i synnerhet det småskaliga fiskets särdrag.
- (8) Branschorganisationer som samlar olika kategorier av aktörer kan hjälpa till att förbättra samordningen av saluföringen inom värdekedjan och ta fram åtgärder som är av intresse för hela sektorn.
- (9) Det bör fastställas gemensamma villkor för medlemsstaternas erkännande av producentorganisationer och branschorganisationer, för utvidgningen av de regler som producentorganisationer och branschorganisationer antar och för fördelningen av de kostnader som uppstår vid en sådan utvidgning. Förfarandet för utvidgning av reglerna bör godkännas av kommissionen.
- (10) För att kunna styra in sina medlemmar på hållbar fiskeri- och vattenbruksverksamhet bör producentorganisationerna utarbeta och till medlemsstaternas behöriga myndigheter överlämna en produktions- och saluföringsplan med de åtgärder som krävs för att de ska kunna uppfylla sina mål.
- (11) Eftersom fisket är oförutsägbart bör det inrättas en mekanism för lagring av fiskeriprodukter avsedda att användas som livsmedel i syfte att skapa större stabilitet på marknaden och öka produktavkastningen, särskilt genom att skapa mervärde. Mekanismen bör bidra till stabilisering och konvergens av unionens lokala marknader i syfte att förverkliga den inre marknaden.
- (12) Producentorganisationerna kan bilda en gemensam fond för att finansiera produktions- och saluföringsplanerna och lagringsmekanismen.
- (13) För att ta hänsyn till prisskillnaderna inom unionen bör varje producentorganisation ha rätt att föreslå ett pris som utlöser lagringsmekanismen. Detta pris bör inte leda till att det fastställs minimipriser, vilket skulle kunna utgöra ett hinder för konkurrensen.

- (14) Eftersom fiskbestånd är gemensamma resurser kan de i vissa fall utnyttjas på ett mer hållbart och effektivt sätt av organisationer med medlemmar från olika medlemsstater. Det bör därför föreskrivas en möjlighet att upprätta transnationella producentorganisationer och sammanslutningar av producentorganisationer som likaså omfattas av konkurrensreglerna i den här förordningen.
- (15) Tillämpningen av gemensamma handelsnormer bör innebära att marknaden förses med hållbara produkter, att potentialen på den inre marknaden för fiskeri- och vattenbruksprodukter utnyttjas fullt ut och att det blir lättare med handel baserad på sund konkurrens, vilket hjälper till att förbättra produktionens lönsamhet.
- (16) Det allt större utbudet av fiskeri- och vattenbruksprodukter gör det nödvändigt att ge konsumenterna viss grundläggande information om produkternas viktigaste egenskaper. För att främja produktdifferentiering är det också nödvändigt att ta hänsyn till kompletterande information som anges på frivillig grund.
- (17) De konkurrensregler för avtal, beslut och förfaranden som avses i artikel 101 i fördraget bör gälla för produktion eller saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter i den utsträckning detta inte utgör ett hinder för den gemensamma marknadsordningens funktion eller äventyrar förverkligandet av målen i artikel 39 i fördraget.
- (18) Det bör fastställas konkurrensregler för produktion och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter som tar hänsyn till fiskeri- och vattenbruksnäringens särdrag, bland annat uppdelningen av sektorn, det faktum att fisk är en gemensam resurs och den omfattande importen. I förenklingssyfte bör tillämpliga bestämmelser i förordning (EG) nr 1184/2006 av den 24 juli 2006 om tillämpning av vissa konkurrensregler på produktion av och handel med vissa jordbruksvaror⁴ införlivas med denna förordning. Förordning (EG) nr 1184/2006 bör därför inte längre gälla för fiskeri- och vattenbruksprodukter.
- (19) Den ekonomiska informationen om marknaderna för fiskeri- och vattenbruksprodukter i unionen bör förbättras.
- (20) För att kunna komplettera eller ändra villkoren och kraven för erkännande av producentorganisationer, komplettera eller ändra innehållet i produktions- och saluföringsplanen, definiera och ändra de gemensamma handelsnormerna, komplettera eller ändra obligatorisk information och fastställa minimikriterier för den information som aktörerna anger frivilligt till konsumenterna bör kommissionen ges befogenhet att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt avseende artiklarna 24, 33, 41 och 46.
- (21) Det är synnerligen viktigt att kommissionen genomför relevanta samråd under sitt förberedande arbete, även på expertnivå. Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar delegerade akter, se till att relevanta handlingar översänds samtidigt, i god tid och på lämpligt sätt till Europaparlamentet och rådet.
- (22) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av artiklarna 25, 31, 34 och 37 i denna förordning bör kommissionen ges genomförandebefogenheter. Dessa

⁴ EUT L 214, 4.8.2006, s. 7.

befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter.

- (23) Rådets förordning (EG) nr 104/2000 bör upphävas men artiklarna 9, 10, 11, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 34, 35, 36, 37, 38 och 39 bör fortsätta att gälla fram till dess att förordningen om den europeiska havs- och fiskerifonden träder i kraft.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Syfte

1. Härmed upprättas en gemensam marknadsordning för fiskeri- och vattenbruksprodukter, nedan kallad *den gemensamma marknadsordningen*.
2. Den gemensamma marknadsordningen omfattar följande instrument:
 - a) Branschorganisationer.
 - b) Handelsnormer.
 - c) Konsumentupplysning.
 - d) Konkurrensregler.
 - e) Marknadsinformation.

Artikel 2

Tillämpningsområde

Den gemensamma marknadsordningen ska gälla för de fiskeri- och vattenbruksprodukter som förtecknas i bilaga I till denna förordning och som saluförs i unionen.

Artikel 3

Mål

Den gemensamma marknadsordningen ska bidra till förverkligandet av målen i artiklarna 2 och 3 i förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken.

Artikel 4 *Principer*

Den gemensamma marknadsordningen ska genomsyras av principerna om god förvaltning enligt artikel 4 i förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken.

Artikel 5 *Definitioner*

1. I denna förordning ska definitionerna i artikel 3 i förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken gälla. Dessutom ska följande definitioner gälla:
 - (a) *fiskeriprodukter*: vattenlevande organismer som erhålls genom fiskeverksamhet, eller produkter som framställts därav och som förtecknas i bilaga I.
 - (b) *vattenbruksprodukter*: vattenlevande organismer som, oavsett i vilket stadium i livscykeln de befinner sig, erhålls genom vattenbruksverksamhet, eller produkter som framställts därav och som förtecknas i bilaga I.
 - (c) *producent*: fysisk eller juridisk person som använder de produktionsmedel som krävs för att erhålla fiskeri- eller vattenbruksprodukter avsedda att släppas ut på marknaden.
 - (d) *fiskeri- eller vattenbrukssektor*: den sektor inom ekonomin som omfattar all verksamhet i samband med produktion, beredning och saluföring av fiskeri- eller vattenbruksprodukter.
 - (e) *tillhandahållande på marknaden*: varje leverans av en fiskeri- eller vattenbruksprodukt för distribution, konsumtion eller användning på unionsmarknaden i samband med kommersiell verksamhet, antingen mot betalning eller kostnadsfritt.
 - (f) *utsläppande på marknaden*: tillhandahållande för första gången av en fiskeri- eller vattenbruksprodukt på unionsmarknaden.

Kapitel II

Branschorganisationer

AVSNITT I

UPPRÄTTANDE, MÅL OCH ÅTGÄRDER

Artikel 6

Upprättande av fiskeriproducentorganisationer

Fiskeriproducentorganisationer får upprättas på eget initiativ av producenter av fiskeriprodukter i en eller flera medlemsstater och erkännas i enlighet med bestämmelserna i avdelning II.

Artikel 7

Fiskeriproducentorganisationernas mål

Fiskeriproducentorganisationer ska sträva efter att uppnå följande mål:

- (a) Främja livskraftig fiskeverksamhet för medlemmarna i full överensstämmelse med bevarandepolitiken i förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken och miljölagstiftningen.
- (b) Hantera oönskade fångster av kommersiella bestånd.
- (c) Förbättra villkoren för utsläppande på marknaden av medlemmarnas fiskeriprodukter.
- (d) Stabilisera marknaderna.
- (e) Förbättra producenternas lönsamhet.

Artikel 8

Åtgärder som kan vidtas av fiskeriproducentorganisationer

Fiskeriproducentorganisationer kan vidta följande åtgärder för att förverkliga målen i artikel 7:

- (a) Planera medlemmarnas fiskeverksamhet.
- (b) Använda oönskade fångster av kommersiella bestånd på bästa sätt genom att
 - avyttra landade produkter som inte överensstämmer med de minsta handelsstorlekar som avses i artikel 39.2 a till andra ändamål än användning som livsmedel,
 - släppa ut landade produkter på marknaden som överensstämmer med de minsta handelsstorlekar som avses i artikel 39.2 a,

- kostnadsfritt distribuera landade produkter till filantropiska eller välgörande ändamål.
- (c) Anpassa produktionen till efterfrågan på marknaden.
- (d) Kanalisera utbudet och saluföringen av medlemmarnas produkter.
- (e) Hantera tillfällig lagring av fiskeriprodukter enligt artiklarna 35 och 36.
- (f) Kontrollera och vidta åtgärder så att medlemmarnas verksamhet överensstämmer med producentorganisationens regler.

Artikel 9

Upprättande av vattenbruksproducentorganisationer

Vattenbruksproducentorganisationer får upprättas på eget initiativ av en grupp producenter av vattenbruksprodukter i en eller flera medlemsstater och erkännas i enlighet med bestämmelserna i avdelning II.

Artikel 10

Vattenbruksproducentorganisationernas mål

Vattenbruksproducentorganisationer ska sträva efter att uppnå följande mål:

- (a) Främja hållbar vattenbruksverksamhet för medlemmarna så att de kan utveckla sin verksamhet.
- (b) Bidra till livsmedelsförsörjningen och sysselsättningen i kust- och landsbygdsområden.
- (c) Säkerställa att medlemmarnas verksamhet överensstämmer med de nationella strategiska planer som avses i artikel 51 i förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken.
- (d) Förbättra villkoren för utsläppande på marknaden av medlemmarnas vattenbruksprodukter.
- (e) Förbättra producenternas lönsamhet.

Artikel 11

Åtgärder som kan vidtas av vattenbruksproducentorganisationer

Vattenbruksproducentorganisationer kan vidta följande åtgärder för att förverkliga målen i artikel 10:

- (a) Främja ansvarsfullt och hållbart vattenbruk, särskilt med avseende på miljöskydd, djurhälsa och djurskydd.
- (b) Anpassa produktionen till efterfrågan på marknaden.

- (c) Kanalisera utbudet och saluföringen av medlemmarnas produkter.
- (d) Kontrollera och vidta åtgärder så att medlemmarnas verksamhet överensstämmer med producentorganisationens regler.
- (e) Samla in information om saluförda produkter, däribland ekonomisk information om första försäljningsledet, och om produktionsprognoser.

Artikel 12

Upprättande av sammanslutningar av producentorganisationer

1. Det får på eget initiativ av producentorganisationer som erkänts i en eller flera medlemsstater upprättas en sammanslutning av fiskeri- eller vattenbruksproducentorganisationer.
2. Om inte annat föreskrivs gäller bestämmelserna för producentorganisationer i denna förordning även för sammanslutningar av producentorganisationer.

Artikel 13

Mål för sammanslutningar av producentorganisationer

Sammanslutningar av producentorganisationer ska sträva efter att uppnå följande mål:

- (a) På ett mer effektivt sätt förverkliga de mål som fastställts för anslutna producentorganisationer enligt artiklarna 7 och 10.
- (b) Samordna och utveckla verksamhet som är av gemensamt intresse för anslutna producentorganisationer.

Artikel 14

Upprättande av branschorganisationer

Branschorganisationer får upprättas på eget initiativ av aktörer som sysslar med fiskeri- och vattenbruksprodukter i en eller flera medlemsstater och erkännas i enlighet med bestämmelserna i avdelning II.

Artikel 15

Branschorganisationernas mål

Branschorganisationer ska sträva efter att uppnå följande mål:

- (a) Förbättra villkoren för tillhandahållande på marknaden av fiskeri- och vattenbruksprodukter från unionen.
- (b) Hjälpa till att bättre samordna utsläppandet på marknaden och tillhandahållandet på marknaden av fiskeri- och vattenbruksprodukter från unionen.

Artikel 16
Åtgärder som kan vidtas av branschorganisationer

Branschorganisationer kan vidta följande åtgärder för att förverkliga målen i artikel 15:

- (a) Utarbeta standardkontrakt som är förenliga med unionslagstiftningen.
- (b) Främja fiskeri- och vattenbruksprodukter från unionen på ett icke-diskriminerade sätt genom att använda möjligheten till certifiering, till exempel ursprungsbeteckningar, kvalitetssigill, geografiska beteckningar och hållbarhetsmeriter.
- (c) Fastställa regler för produktion och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter som är strängare än dem i unionslagstiftningen eller nationell lagstiftning.
- (d) Förbättra kvaliteten på, kunskapen om och insynen i produktionen och marknaden.
- (e) Göra forsknings- och marknadsstudier och utveckla teknik som främjar en så väl fungerande marknad som möjligt, däribland på området informations- och kommunikationsteknik.
- (f) Ge den information och genomföra den forskning som krävs för att leverera hållbara tillgångar i den mängd, av den kvalitet och till det pris som överensstämmer med marknadens krav och konsumenternas förväntningar.
- (g) Kontrollera och vidta åtgärder så att medlemmarnas verksamhet överensstämmer med branschorganisationens regler.

AVSNITT II
ERKÄNNANDE

Artikel 17
Erkännande av producentorganisationer

Medlemsstaterna får erkänna alla producentgrupper för fiskeri- och vattenbruksprodukter, som ansöker om sådant erkännande, som fiskeri- eller vattenbruksproducentorganisationer under förutsättning att

- (a) de är tillräckligt ekonomiskt aktiva i sitt territorium eller en del av detta, bland annat med avseende på antal medlemmar och mängd avsättningsbar produktion,
- (b) de har status som juridisk person enligt den nationella lagstiftningen i den medlemsstat där de har sitt säte och är etablerade,
- (c) de kan bidra till att förverkliga de mål som fastställs i artiklarna 7 och 10,
- (d) de följer konkurrensreglerna i kapitel VI,

- (e) de inte innehar en dominerande ställning på en viss marknad, såvida detta inte är nödvändigt för att förverkliga målen i artikel 39 i fördraget.

Artikel 18

Erkännande av branschorganisationer

Medlemsstaterna får, med beaktande av unionslagstiftningen, i synnerhet konkurrensreglerna, erkänna alla grupper, som är etablerade på deras territorium, och som ansöker om erkännande, som branschorganisationer under förutsättning att

- (a) de representerar en väsentlig andel av minst två av följande verksamheter inom ett eller flera områden: produktion, saluföring och beredning av fiskeri- och vattenbruksprodukter eller produkter som beretts av fiskeri- och vattenbruksprodukter,
- (b) de inte själva bedriver vare sig produktion, beredning eller saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter eller beredda fiskeri- och vattenbruksprodukter,
- (c) de har status som juridisk person enligt den nationella lagstiftningen i en medlemsstat och har sitt säte och är etablerade på den berörda medlemsstatens territorium,
- (d) de kan förverkliga de mål som fastställs i artikel 15,
- (e) de beaktar konsumenternas intressen,
- (f) de inte utgör ett hinder för en väl fungerande gemensam marknadsordning.

Artikel 19

Medlemsstaternas kontroller och återkallande av erkännanden

Medlemsstaterna ska regelbundet kontrollera om producentorganisationerna och branschorganisationerna iakttar villkoren för erkännande i artiklarna 17 och 18 och ska, vid behov, återkalla producentorganisationers eller branschorganisationers erkännanden.

Artikel 20

Transnationella producentorganisationer, sammanslutningar av producentorganisationer och branschorganisationer

De medlemsstater som har medborgare som är medlemmar i en producentorganisation eller branschorganisation som är etablerad i en annan medlemsstat, och de medlemsstater som är värdland för det officiella sätet för en sammanslutning av producentorganisationer som erkänts i olika medlemsstater ska, tillsammans med berörda medlemsstater, etablera det administrativa samarbete som behövs för att kunna kontrollera den berörda producentorganisationens eller sammanslutningens verksamhet.

Artikel 21
Fördelning av fiskemöjligheter

De producentorganisationer som har medlemmar som är medborgare i olika medlemsstater eller de sammanslutningar av producentorganisationer som erkänts i olika medlemsstater ska fullgöra sina arbetsuppgifter utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna om fördelningen av fiskemöjligheterna mellan medlemsstaterna enligt artikel 16 i förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken.

Artikel 22
Meddelanden till kommissionen

Medlemsstaterna ska på elektronisk väg underrätta kommissionen om alla beslut om att bevilja eller återkalla erkännanden.

Artikel 23
Kommissionens kontroller

Kommissionen får utföra kontroller för att säkerställa att villkoren för erkännande av producentorganisationer eller branschorganisationer i artiklarna 17 och 18 iakttas och får, om så behövs, begära att medlemsstaterna återkallar producentorganisationers eller branschorganisationers erkännanden.

Artikel 24
Delegerade akter

Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 50 när det gäller följande:

- (a) Ändra eller komplettera de villkor för erkännande som avses i artiklarna 17 och 18. Reglerna kan röra producentorganisationens eller branschorganisationens interna funktion, deras stadgar, finansiella bestämmelser och budgetbestämmelser, medlemmarnas skyldigheter och efterlevnad av tillämpningen av reglerna, inklusive påföljder.
- (b) Anta regler om kontrollfrekvens, innehåll och praktiska metoder för de kontroller som medlemsstaterna ska utföra i enlighet med artiklarna 20 och 21.

Artikel 25
Genomförandeakter

1. Kommissionen ska anta genomförandeakter när det gäller följande:

- (a) Tidsfrister och förfaranden som ska iakttas av medlemsstaterna för erkännande av producentorganisationer och branschorganisationer enligt artiklarna 17 och 18 eller för återkallande av sådana erkännanden enligt artikel 19.

- (b) Format, tidsfrister och förfaranden som ska iakttas av medlemsstaterna när det gäller meddelanden till kommissionen om beslut att bevilja eller återkalla erkännanden enligt artikel 22.
2. De genomförandeakter som avses i punkt 1 i denna artikel ska antas i enlighet med granskningsförfarandet i artikel 51.

AVSNITT III

UTVIDGNING AV REGLERNA

Artikel 26

Utvidgning av producentorganisationers regler

1. En medlemsstat får göra regler som överenskommits inom en producentorganisation bindande för producenter som inte är medlemmar i organisationen och som saluför någon av produkterna inom det område på vilket producentorganisationen är representativ, på följande villkor:
 - (a) Producentorganisationen anses vara representativ för produktionen och saluföringen i en medlemsstat och lämnar in en begäran till de behöriga nationella myndigheterna.
 - (b) De utvidgade reglerna avser någon av de åtgärder för producentorganisationer som fastställs i artikel 8 a, b, c, d och e.
2. Vid tillämpning av punkt 1 a ska en fiskeriproducentorganisation anses vara representativ om den står för minst 65 % av de saluförda kvantiteterna av den berörda produkten under det föregående året i det område där reglerna föreslås utvidgas.
3. Vid tillämpning av punkt 1 a ska en vattenbruksproducentorganisation anses vara representativ om den står för minst 40 % av de saluförda kvantiteterna av den berörda produkten under det föregående året i det område där reglerna föreslås utvidgas.
4. De regler som utvidgas till att omfatta icke-medlemmar ska gälla för en period på mellan 90 dagar och 12 månader.

Artikel 27

Utvidgning av branschorganisationers regler

1. En medlemsstat får göra vissa avtal, beslut och samordnade förfaranden som överenskommits inom en branschorganisation bindande inom ett eller flera specifika områden för andra aktörer som inte är anslutna till organisationen, på följande villkor:
 - (a) Branschorganisationen står för minst 65 % av minst två av följande verksamheter: produktion, saluföring eller beredning av den berörda produkten

under det föregående året i det eller de berörda områdena i en medlemsstat, och lämnar in en begäran till de behöriga nationella myndigheterna.

- (b) De regler som utvidgas till att omfatta andra aktörer avser någon av de åtgärder för branschorganisationer som anges i artikel 16 a, b, c, d, e och f och orsakar inte skada för andra aktörer i den berörda medlemsstaten eller i unionen.

- 2. Utvidgningen av reglerna får vara bindande i högst tre år.

Artikel 28 *Betalningsskyldighet*

När regler utvidgas till icke-medlemmar enligt artiklarna 26 och 27 får den berörda medlemsstaten besluta att icke-medlemmar ska betala producentorganisationen eller branschorganisationen hela eller en del av den kostnad som medlemmarna har betalat till följd av begäran om utvidgning av reglerna.

Artikel 29 *Kommissionens godkännande*

- 1. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen de regler som de har för avsikt att göra bindande för alla producenter eller aktörer i ett eller flera specifika områden i enlighet med artiklarna 26 och 27.
- 2. Kommissionen ska anta ett beslut om godkännande av den utvidgning av reglerna som en medlemsstat meddelat, förutsatt att
 - (a) bestämmelserna i artiklarna 26 och 27 iakttas,
 - (b) kapitel VI om konkurrensregler iakttas,
 - (c) utvidgningen inte äventyrar fri handel,
 - (d) målen i artikel 39 i fördraget inte äventyras.
- 3. Inom två månader efter det att meddelandet mottagits ska kommissionen fatta beslut om att godkänna eller avslå utvidgningen av reglerna och underrätta medlemsstaterna om detta. Om kommissionen inte har fattat något beslut inom två månader ska utvidgningen av reglerna anses ha godkänts av kommissionen.

Artikel 30 *Återkallande av godkännande*

Kommissionen får utföra kontroller och återkalla godkännandet av utvidgningen av reglerna om den konstaterar att något av de villkor som krävs för godkännandet inte är uppfyllt. Kommissionen ska underrätta medlemsstaterna om detta.

Artikel 31
Genomförandeakter

Regler om format och förfarande för det meddelande som avses i artikel 29.1 ska fastställas av kommissionen genom genomförandeakter som ska antas i enlighet med granskningsförfarandet i artikel 51.

AVSNITT IV
PLANERING AV PRODUKTION OCH SALUFÖRING

Artikel 32
Produktions- och saluföringsplan

1. Varje producentorganisation ska för att uppfylla målen i artikel 3 lämna in en produktions- och saluföringsplan till sina behöriga nationella myndigheter.
2. Medlemsstaten ska godkänna planen. När planen godkänts ska producentorganisationen omedelbart genomföra planen.
3. Producentorganisationen får ändra produktions- och saluföringsplanen och ändringen ska meddelas medlemsstatens behöriga myndigheter för godkännande.
4. Producentorganisationen ska utarbeta en årsrapport om sina verksamheter enligt den produktions- och saluföringsplan som avses i punkt 1 och översända den till medlemsstatens behöriga myndigheter.
5. Medlemsstaterna ska kontrollera att varje producentorganisation fullgör de skyldigheter som föreskrivs i denna artikel.

Artikel 33
Delegerade akter

Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 50 för att fastställa regler om innehållet i den produktions- och saluföringsplan som avses i artikel 32.1.

Artikel 34
Genomförandeakter

Regler för förfarande och tidsfrister för producentorganisationernas inlämnande och medlemsstaternas godkännande av den produktions- och saluföringsplan som avses i artikel 32 ska fastställas av kommissionen genom genomförandeakter som ska antas i enlighet med granskningsförfarandet i artikel 51.

Avsnitt V

Stabilisering av marknaderna

Artikel 35 *Lagringsmekanism*

Producentorganisationerna får finansiera lagringen av de fiskeriprodukter som förtecknas i bilaga II till denna förordning, under förutsättning att

- (a) produkterna har bjudits ut till försäljning av producentorganisationerna, men det har inte funnits köpare till det utlösningspris som avses i artikel 36,
- (b) produkterna uppfyller de handelsnormer som antagits enligt artikel 39 och är av fullgod kvalitet för att användas som livsmedel,
- (c) produkterna är stabiliserade eller beredda och lagrade genom frysning, antingen i anläggningar ombord på fartygen eller i land, saltning, torkning, marinerings och, eventuellt, kokning och pastörisering; filetering eller styckning och eventuellt avlägsnande av huvud får utföras i samband med något av dessa beredningssätt,
- (d) de lagrade produkterna återinförs på marknaden som livsmedel i ett senare skede.

Artikel 36 *Priser som utlöser lagringsmekanismen*

1. Före årets början får varje enskild producentorganisation föreslå ett pris som utlöser lagringsmekanismen enligt artikel 35 för de fiskeriprodukter som förtecknas i bilaga II.
2. Utlösningspriset får inte överstiga 80 % av det viktade genomsnittspris som noterats för produkten i fråga inom de berörda producentorganisationernas verksamhetsområden under de tre åren närmast före det år för vilket utlösningspriset fastställs.
3. Vid fastställandet av utlösningspriset ska hänsyn tas till
 - (a) trender i produktion och efterfrågan,
 - (b) stabiliseringen av marknadspriserna,
 - (c) marknadernas konvergens,
 - (d) producenternas inkomster,
 - (e) konsumenternas intressen.

4. Medlemsstaterna ska, efter att ha granskat förslagen från de producentorganisationer som erkänts på deras territorium, fastställa de utlösningspriser som ska tillämpas av producentorganisationerna. Dessa priser ska fastställas på grundval av kriterierna i punkterna 2 och 3. Priserna ska offentliggöras.

Artikel 37
Genomförandeakter

Regler om format för medlemsstaternas meddelande till kommissionen av utlösningspriser enligt artikel 36.4 ska fastställas av kommissionen genom genomförandeakter som ska antas i enlighet med granskningsförfarandet i artikel 51.

AVSNITT VI

GEMENSAM FOND

Artikel 38
Gemensam fond

Varje producentorganisation får inrätta en gemensam fond som endast får användas för att finansiera följande åtgärder:

- (a) Produktions- och saluföringsplaner som godkänts av medlemsstaterna i enlighet med artikel 32.
- (b) Lagringsmekanismer som inrättats enligt artiklarna 35 och 36.

Kapitel III

Handelsnormer

Artikel 39
Fastställande av handelsnormer

1. Gemensamma handelsnormer får fastställas för de produkter som förtecknas i bilaga I och som är avsedda att användas som livsmedel.
2. Handelsnormerna i punkt 1 får särskilt avse följande:
 - (a) Minsta handelsstorlek med hänsyn till bästa tillgängliga vetenskapliga råd och i överensstämmelse med de bevarandereferensstorlekar för fiskeriprodukter som avses i artikel 15.3 i förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken.
 - (b) Specifikationer för konserverade produkter i överensstämmelse med bevarandekraven och internationella åtaganden.

3. Punkterna 1 och 2 ska tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av följande förordningar:
- a) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 853/2004 om fastställande av särskilda hygienregler för livsmedel av animaliskt ursprung⁵.
 - b) Rådets förordning (EG) nr 1005/2008 om upprättande av ett gemenskapssystem för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske⁶.
 - c) Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs⁷.

Artikel 40 *Överensstämmelse med handelsnormerna*

1. Produkter för vilka det har fastställts handelsnormer får saluföras som livsmedel i unionen endast i enlighet med dessa normer.
2. Medlemsstaterna ska kontrollera att de produkter som omfattas av gemensamma handelsnormer överensstämmer med dessa normer. Kontrollerna får äga rum i alla handelsled och under transport.
3. Alla landade fiskeriprodukter, även de som inte överensstämmer med handelsnormerna, får på medlemsstaternas ansvar distribueras kostnadsfritt till välgörenhetsorganisationer eller -institutioner etablerade inom unionen eller till personer som enligt den berörda medlemsstatens lagstiftning är berättigade till stöd från det allmänna.

Artikel 41 *Delegerade akter*

Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 50 för att definiera de gemensamma handelsnormer som avses i artikel 39.1 beträffande kvalitet, storlek eller vikt, förpackning, presentation och märkning och, om erfarenheten från genomförandet av normerna så kräver, för att ändra dem, och samtidigt se till att normerna definieras på ett rättvist och transparent sätt.

⁵ EUT L 139, 30.4.2004, s. 55.

⁶ EUT L 286, 29.10.2008, s. 1.

⁷ EUT L 343, 22.12.2009, s. 1.

Kapitel IV

Konsumentinformation

Artikel 42

Obligatorisk information

1. De fiskeri- och vattenbruksprodukter som anges i punkterna a, b, c och e i bilaga I och som saluförs inom unionen, får, oavsett ursprung, säljas i detaljhandeln till slutkonsumenten endast om man med lämplig skyltning eller märkning anger följande:
 - (a) Artens handelsbeteckning.
 - (b) Produktionsmetod, särskilt följande ord: "... fiskad ..." eller "... fiskad i sötvatten..." eller "...odlad...".
 - (c) Det område där produkten fångats eller odlats.
 - (d) Den dag fiskeriprodukten fångats eller vattenbruksprodukten skördats.
 - (e) Om produkten är färsk eller tinad.
2. Fiskeri- och vattenbruksprodukter som anges i delarna h och i i bilaga I, och som saluförs inom unionen, får, oavsett ursprung, säljas i detaljhandeln till slutkonsumenten endast om man med lämplig skyltning eller märkning anger följande:
 - (a) Artens handelsbeteckning.
 - (b) Produktionsmetod, särskilt följande ord: "... fiskad ..." eller "... fiskad i sötvatten..." eller "...odlad...".
 - (c) Det område där produkten fångats eller odlats.
3. De uppgifter som avses i punkterna 1 och 2 ska anges på ett klart och tydligt sätt.
4. Punkterna 1, 2 och 3 ska tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av
 - a) direktiv 2000/13/EG av den 20 mars 2000 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning och presentation av livsmedel samt om reklam för livsmedel⁸,
 - b) rådets förordning (EEG) nr 2136/89 av den 21 juni 1989 om gemensamma marknadsnormer för konserverade sardiner⁹,

⁸ EGT L 109, 6.5.2000, s. 29.

⁹ EGT L 212, 22.7.1989, s. 79.

- c) rådets förordning (EEG) nr 1536/92 av den 9 juni 1992 om gemensamma marknadsnormer för konserverad tonfisk och bonit¹⁰.

Artikel 43 *Handelsbeteckning*

Vid tillämpning av artikel 42.1 a och 42.2 a ska medlemsstaterna upprätta och offentliggöra en förteckning över de handelsbeteckningar som är tillåtna i landet. Förteckningen ska innehålla

- (a) vetenskapligt namn för varje art enligt informationssystemet FishBase,
- (b) artens namn på medlemsstatens officiella språk,
- (c) eventuellt andra namn som accepteras eller tolereras lokalt eller regionalt.

Artikel 44 *Uppgifter om fångst- eller produktionsområde*

1. Uppgifterna om fångst- eller produktionsområde i enlighet med artikel 42.1 c och 42.2 c ska innehålla följande:
 - (a) Namnet på ett av de områden, delområden eller sektioner som förtecknas i FAO:s fiskeområden, när det gäller havsfångade fiskeriprodukter.
 - (b) En hänvisning till den medlemsstat eller det tredjeland där produkten har sitt ursprung, när det gäller sötvattensfångade fiskeriprodukter.
 - (c) En hänvisning till den medlemsstat eller det tredjeland där produkten genomgått sitt slutliga utvecklingsskede under minst tre månader, när det gäller vattenbruksprodukter.
2. Utöver den information som avses i punkt 1 är det tillåtet att ange ett mer precist fångst- eller produktionsområde.

Artikel 45 *Frivillig tilläggsinformation*

1. Utöver de krav på obligatorisk information som krävs enligt artikel 42 är det frivilligt att lämna följande information:
 - a) Miljöinformation.
 - b) Etisk eller social information.
 - c) Information om produktionstekniker.

¹⁰ EGT L 163, 17.6.1992, s. 1.

- d) Information om produktionsmetoder.
- e) Information om produktens näringsinnehåll.
- 2. Frivillig information får inte anges så att det utrymme som finns för obligatorisk information minskar på skyltningen eller märkningen.
- 3. Punkt 1 ska gälla utan att det påverkar tillämpningen av
 - a) direktiv 2000/13/EG,
 - b) direktiv 90/496/EEG av den 24 september 1990 om näringsvärdesdeklaration för livsmedel¹¹,
 - c) förordning (EG) nr 1924/2006 av den 20 december 2006 om näringspåståenden och hälsopåståenden om livsmedel¹²,
 - d) förordning (EG) nr 510/2006 om skydd av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel¹³,
 - e) förordning (EG) nr 509/2006 om garanterade traditionella specialiteter av jordbruksprodukter och livsmedel¹⁴,
 - f) förordning (EG) nr 834/2007 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter.

Artikel 46
Delegerade akter

Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 50 för att

- a) komplettera eller ändra de krav på obligatorisk information som avses i artikel 42.1 och 42.2 och artiklarna 43 och 44, och samtidigt se till att den obligatoriska informationen lämnas på ett korrekt och transparent sätt,
- b) fastställa minimikriterier för den frivilliga information som får lämnas enligt artikel 45.1 och samtidigt se till att villkoren för att presentera frivillig information är korrekta, transparenta och icke-diskriminerande.

¹¹ EGT L 276, 6.10.1990, s. 40.

¹² EUT L 404, 30.12.2006, s. 9.

¹³ EUT L 93, 31.3.2006, s. 12.

¹⁴ EUT L 93, 31.3.2006, s. 1.

Kapitel V

Konkurrensregler

Artikel 47

Tillämpning av konkurrensregler

Artiklarna 101–106 i fördraget och deras tillämpningsbestämmelser ska tillämpas på avtal, beslut och förfaranden som avses i artiklarna 101.1 och 102 i fördraget och som rör produktion eller saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter.

Artikel 48

Undantag från tillämpningen av konkurrensregler

1. Trots bestämmelserna i artikel 47 i denna förordning ska artikel 101.1 i fördraget inte tillämpas på de av producentorganisationernas avtal, beslut och förfaranden som avser produktion eller försäljning av fiskeri- och vattenbruksprodukter eller på användningen av gemensamma lagringsutrymmen, behandling eller beredning av fiskeri- och vattenbruksprodukter, och som
 - (a) är nödvändiga för att uppnå de mål som fastställs i artikel 39 i fördraget,
 - (b) inte medför någon skyldighet att hålla samma priser,
 - (c) inte leder till någon form av uppdelning av marknaderna inom unionen,
 - (d) inte sätter konkurrensen ur spel,
 - (e) inte äventyrar målen i artikel 39 i fördraget.
2. Trots bestämmelserna i artikel 47 i denna förordning ska artikel 101.1 i fördraget inte tillämpas på branschorganisationernas avtal, beslut och förfaranden som
 - (a) är nödvändiga för att uppnå målen i artikel 39 i fördraget,
 - (b) inte medför en skyldighet att tillämpa ett fast pris,
 - (c) inte leder till någon form av uppdelning av marknaderna inom unionen,
 - (d) inte tillämpar olika villkor för likvärdiga transaktioner med vissa handelspartner varigenom dessa får en konkurrensnackdel,
 - (e) inte sätter konkurrensen ur spel för en väsentlig del av produkterna i fråga,
 - (f) inte skapar andra konkurrenshinder som inte är absolut nödvändiga för att uppnå målen för den gemensamma fiskeripolitiken.

Kapitel VI

Marknadsinformation

Artikel 49 *Marknadsinformation*

1. Kommissionen ska
 - (a) samla in, analysera och sprida ekonomisk kunskap om och förståelse för unionens marknad för fiskeri- och vattenbruksprodukter i distributionskedjan, och därvid ta hänsyn till den internationella kontexten,
 - (b) regelbundet granska priserna inom unionens distributionskedja för fiskeri- och vattenbruksprodukter och analysera marknadstrender,
 - (c) tillhandahålla tillfälliga marknadsundersökningar och en metod för prisbildningsundersökningar.
2. För att uppnå målen i punkt 1 ska kommissionen vidta följande åtgärder:
 - (a) Underlätta tillgången till tillgängliga data om fiskeri- och vattenbruksprodukter som samlats in enligt unionslagstiftningen.
 - (b) Göra marknadsinformation på lämplig nivå tillgänglig för intressenter.
3. Medlemsstaterna ska bidra till att uppnå målen i punkt 1.

Kapitel VII

Förfarandebestämmelser

Artikel 50 *Utövande av delegering*

1. Kommissionens rätt att anta delegerade akter gäller på de villkor som fastställs i denna artikel.
2. Den delegering av befogenheter som avses i artiklarna 24, 33, 41 och 46 ska ges på obestämd tid från och med den [...].
3. Den delegering av befogenheter som avses i artiklarna 24, 33, 41 och 46 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Beslutet om återkallande avslutar delegeringen av de befogenheter som anges i beslutet. Beslutet får verkan dagen efter det att beslutet har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare, i beslutet angivet datum. Beslutet påverkar inte sådana delegerade akter som redan trätt i kraft.

4. När kommissionen antagit en delegerad akt ska den samtidigt underrätta Europaparlamentet och rådet om detta.
5. En delegerad akt som antagits enligt artiklarna 24, 33, 41 och 46 ska träda i kraft endast om ingen invändning görs av Europaparlamentet eller rådet inom två månader efter det att akten överlämnades till Europaparlamentet och rådet eller om Europaparlamentet och rådet, innan fristen har löpt ut, har informerat kommissionen om att de inte kommer att göra några invändningar. På Europaparlamentets eller rådets initiativ får fristen förlängas med två månader.

Artikel 51 *Genomförande*

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Kapitel VIII **Slutbestämmelser**

Artikel 52 *Ändring av förordning (EG) nr 1184/2006*

I artikel 1 i förordning (EG) nr 1184/2006 ska följande ord läggas till:

”och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr ... av den....om den gemensamma markandsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter (*).

(*) EUT...”

Artikel 53 *Upphävande*

Förordning (EG) nr 104/2000 ska upphöra att gälla. Artiklarna 9, 10, 11, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 34, 35, 36, 37, 38 och 39 ska dock gälla till och med den 31 december 2013.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga III.

Artikel 54 *Översyn*

Kommissionen ska informera Europaparlamentet och rådet om resultaten av tillämpningen av denna förordning före utgången av 2022.

Artikel 55
Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2013, med undantag av artiklarna 32, 35 och 36 som ska tillämpas från och med den 1 januari 2014.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel den [...]

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande[...]

På rådets vägnar
Ordförande [...]

BILAGA I

KN-nr	Varuslag
(a) 0301	Levande fisk
0302	Fisk, färsk eller kyld, med undantag av fiskfiléer och annat fiskkött enligt nr 0304
0303	Fisk, fryst, med undantag av fiskfiléer och annat fiskkött enligt nr 0304
0304	Fiskfiléer och annat fiskkött (även hackat eller malet), färska, kylda eller frysta
(b) 0305	Fisk, torkad, saltad eller i saltlake; rökt (även varmrökt) fisk; mjöl och pelletar av fisk, lämpliga som livsmedel
(c) 0306	Kräftdjur, även utan skal, levande, färska, kylda, frysta, torkade, saltade eller i saltlake; kräftdjur med skal, ångkokta eller kokta i vatten, även kylda, frysta, torkade, saltade eller i saltlake; mjöl och pelletar av kräftdjur, lämpliga som livsmedel
0307	Blötdjur, även utan skal, levande, färska, kylda, frysta, torkade, saltade eller i saltlake; ryggradslösa vattendjur, andra än kräftdjur och blötdjur, levande, färska, kylda, frysta, torkade, saltade eller i saltlake; mjöl och pelletar av andra ryggradslösa vattendjur än kräftdjur, lämpliga som livsmedel
(d)	Animaliska produkter, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans; döda djur enligt kapitlen 1 och 3, olämpliga som livsmedel: - Andra slag Produkter av fisk eller av kräftdjur, blötdjur eller andra ryggradslösa vattendjur; döda djur enligt kapitel 3: - - - Fiskavfall 0511 91 10 - - - Andra slag 0511 91 90
(e) 1212 20 00	- Tång och andra alger
(f)	Fetter och oljor av fisk eller havsdäggdjur samt fraktioner av sådana fetter eller oljor, även raffinerade men inte kemiskt modifierade: 1504 10 - Fiskleverolja och fraktioner av sådana oljor 1504 20 - Fiskfetter och fiskoljor (andra än leveroljor) samt fraktioner av sådana fetter eller oljor
(g) 1603 00	Extrakt och safter av kött, fisk, kräftdjur, blötdjur eller andra ryggradslösa vattendjur
(h) 1604	Fisk, beredd eller konserverad; kaviar och kaviarersättning som framställts av fiskrom
(i) 1605	Kräftdjur, blötdjur och andra ryggradslösa vattendjur, beredda eller konserverade
(j)	Pastaprodukter, såsom spaghetti, makaroner, nudlar, lasagne, gnocchi, ravioli och cannelloni,

även kokta, fyllda (med kött eller andra födoämnen) eller på annat sätt beredda; couscous, även beredd

- 1902 20 - Fyllda pastaprodukter, även kokta eller på annat sätt beredda:
- 1902 20 10 - - Innehållande mer än 20 viktprocent fisk, kräftdjur, blötdjur eller andra ryggradslösa vattendjur
- (k) Mjöl och pelletter av kött eller slaktbiprodukter eller av fisk, kräftdjur, blötdjur eller andra ryggradslösa vattendjur, olämpliga som livsmedel; grevar:
- 2301 20 00 - Mjöl och pelletter av fisk eller av kräftdjur, blötdjur eller andra ryggradslösa vattendjur
- (l) Beredningar av sådana slag som används vid utfodring av djur
- 2309 90 - Andra slag:
- ex 2309 90 10 - - Limvatten ("solubles") av fisk

BILAGA II

KN-nr	Varuslag
0302 22 00	Rödspätta (<i>Pleuronectes platessa</i>)
ex 0302 29 90	Sandskädda (<i>Limanda limanda</i>)
0302 29 10	Glasvar (<i>Lepidorhombus</i> spp.)
ex 0302 29 90	Skrubbskädda (<i>Platichthys flesus</i>)
0302 31 10	Långfenad tonfisk (<i>Thunnus alalunga</i>)
och	
0302 31 90	
ex 0302 40	Sill av arten <i>Clupea harengus</i>
0302 50 10	Torsk av arten <i>Gadus morhua</i>
0302 61 10	Sardiner av arten <i>Sardina pilchardus</i>
0302 62 00	Kolja (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>)
0302 63 00	Gråsej (<i>Pollachius virens</i>)
ex 0302 64	Makrill av arterna <i>Scomber scombrus</i> och <i>Scomber japonicus</i>
0302 65 20	Pigghaj och rödhaj (<i>Squalus acanthias</i> och <i>Scyliorhinus</i> spp.)
och	
0302 65 50	
0302 69 31	Kungsfiskar (<i>Sebastes</i> spp.)
och	
0302 69 33	
0302 69 41	Vitling (<i>Merlangius merlangus</i>)
0302 69 45	Långa (<i>Molva</i> spp.)
0302 69 55	Ansjovis (<i>Engraulis</i> spp.)
ex 0302 69 68	Kummel av arten <i>Merluccius merluccius</i>
0302 69 81	Marulk (<i>Lophius</i> spp.)
ex 0307 41 10	Tioarmad bläckfisk (<i>Sepia officinalis</i> och <i>Rossia macrosoma</i>)
ex 0306 23 10	Räkor av arten <i>Crangon crangon</i> och nordhavsräka (<i>Pandalus borealis</i>)
ex 0306 23 31	
ex 0306 23 39	
0302 23 00	Tunga (<i>Solea</i> spp.)
0306 24 30	Krabbor (<i>Cancer pagurus</i>)
0306 29 30	Havskräftor (<i>Nephrops norvegicus</i>)

0303 31 10	Liten helgeflundra (blåkveite) (<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>)
0303 78 11	Kummel av släktet <i>Merluccius</i>
0303 78 12	
0303 78 13	
0303 78 19	
och	
0303 29 55	
0304 29 56	
0304 29 58	
0303 79 71	Havsruda (<i>Dentex dentex</i> och <i>Pagellus</i> spp.)
0303 61 00	Svärdfisk (<i>Xiphias gladius</i>)
0304 21 00	
0304 91 00	
0306 13 40	Räkor av familjen <i>Penaeidae</i>
0306 13 50	
ex 0306 13 80	
0307 49 18	Tioarmad bläckfisk av arterna <i>Sepia officinalis</i> , <i>Rossia macrosoma</i> och <i>Sepiola rondeletti</i>
0307 49 01	
0307 49 31	Tioarmad bläckfisk (<i>Loligo</i> spp.)
0307 49 33	
0307 49 35	
och	
0307 49 38	
0307 49 51	Tioarmad bläckfisk (<i>Ommastrephes sagittatus</i>)
0307 59 10	Åttaarmad bläckfisk (<i>Octopus</i> spp.)
0307 99 11	Tioarmad bläckfisk (<i>Illex</i> spp.)
0303 41 10	Långfenad tonfisk (<i>Thunnus alalunga</i>)
0302 32 10	Gulfenad tonfisk (<i>Thunnus albacares</i>)
0303 42 12	
0303 42 18	
0303 42 42	
0303 42 48	
0302 33 10	Bonit (<i>Katsuwonus pelamis</i>)
0303 43 10	
0303 45 10	Blåfenad tonfisk (<i>Thunnus thynnus</i>)
0302 39 10	Andra arter av släktena <i>Thunnus</i> och <i>Euthynnus</i>
0302 69 21	
0303 49 30	
0303 79 20	

ex 0302 29 90	Bergtunga (<i>Microstomus kitt</i>)
0302 35 10	Blåfenad tonfisk (<i>Thunnus thynnus</i>)
och	
0302 35 90	
ex 0302 69 51	Bleka (<i>Pollachius pollachius</i>)
0302 69 75	Havsbraxen (<i>Brama</i> spp.)
ex 0302 69 82	Blåvitling (<i>Micromesistius poutassou</i> eller <i>Gadus poutassou</i>)
ex 0302 69 99	Skäggtorsk (<i>Trisopterus luscus</i>) och glyskolja (<i>Trisopterus minutus</i>)
ex 0302 69 99	Oxögonfisk (<i>Boops boops</i>)
ex 0302 69 99	Menolapikarell (<i>Spicara smaris</i>)
ex 0302 69 99	Havsål (<i>Conger conger</i>)
ex 0302 69 99	Knot (<i>Trigla</i> spp.)
ex 0302 69 91	Taggmakrill (<i>Trachurus</i> spp.)
ex 0302 69 99	
ex 0302 69 99	Multe (<i>Mugil</i> spp.)
ex 0302 69 99	Rocka (<i>Raja</i> spp.)
och	
ex 0304 19 99	
ex 0302 69 99	Strumpebandsfisk (<i>Lepidopus caudatus</i>) och dolkfisk (<i>Aphanopus carbo</i>)
ex 0307 21 00	Stor kammussla (<i>Pecten maximus</i>)
ex 0307 91 00	Valthornssnäck (Buccinum undatum)
ex 0302 69 99	Mulle (<i>Mullus surmuletus</i> , <i>Mullus barbatus</i>)
ex 0302 69 99	Havsruda (<i>Spondyliosoma cantharus</i>)

BILAGA III

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EG) nr 104/2000	Den här förordningen
Artikel 1	Artiklarna 1, 2, 3, 4, 5
Artiklarna 2, 3	Artiklarna 39, 40, 41
Artikel 4	Artiklarna 42, 43, 44, 45, 46
Artikel 5.1	Artiklarna 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13
Artiklarna 5.2, 5.3, 5.4, 6	Artiklarna 17, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25
Artikel 7	Artiklarna 26, 28, 29, 30, 31
Artikel 8	-
Artiklarna 9, 10, 11, 12	Artiklarna 32, 33, 34, 38
Artikel 13	Artiklarna 14, 15, 16, 18, 19, 20, 22, 23, 24, 25
Artikel 14	Artikel 48.2
Artikel 15	Artikel 27
Artikel 16	Artiklarna 28, 29, 30, 31
Artiklarna 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27	Artiklarna 35, 36, 37, 38
Artiklarna 28, 29, 30, 31, 32, 33	-
Artikel 34	Artiklarna 22, 25, 37
Artikel 35	-
Artikel 36	-
Artikel 37	Artiklarna 50, 51
Artiklarna 38, 39	Artikel 51
Artikel 40	-
Artikel 41	Artikel 54
Artikel 42	Artikel 52, 53
Artikel 43	Artikel 55

-	Artikel 47
-	Artikel 48.1
-	Artikel 49